

nunc credidisti. beati qui uiderunt & crediderunt. Cum paulus dicat. et autem fides sperandarum substantiarum rerum argumentum non apparentium. profecto liquet quia fides illarum rerum argumentum est quae apparere non possunt. quae etenim apparent iam fide non habent. sed agnitione. Dum ergo uidit thomas. dum palpauit. cur ei dicit. quia uidisti me credidisti. sed aliud uidit. aliud credidit. A mortali quippe homine diuinitas uideri non potuit. Homine ergo uidit. & tamen dominum confessus est. dicens. dominus meus & deus meus. Videndo ergo credidit. quod considerando uerum hominem. hunc dominum quem uidere non poterat. exclamauit. Letificat ualde quod sequitur. Beati qui non uiderunt & crediderunt. In qua numerum sententia nos specialiter signati sumus. quod cum quoniam in carne non uidimus mente retinemus. Hos signati sumus. sed si fide nostram operibus sequimur. Ille etenim uere credit. quod exercet opera. unde quod credit. Quod contra de his qui fide nominemur retinent paulus dicit. Confitentur se nosse dominum. factis autem negant. hunc iacobus ait. Fides sine operibus mortua est. Si in eadem

deus presumit. In ore per se
eos cotidie deuorat. in
re perba uita discordat. Hoc ergo fratres karissimi
tentione perueniente. hoc apud uos se
mente cogitate. Ecce paschalia sollempnia
agimus. sed ita uiuendum nobis est. ut perueniamus
eterna festam eternam. Transcunt cunctae
temporaliter festa celebrant. Curate quod
sollemnitatibus. inter estis ne ab eter
lemnitate separemur. quod per deum in
us hominum. si deesse contingat festu
lorum. Umbra uenturae sollempnitatis est
nitas praesens. Ideo hanc nunc agimus
ad illa quae non est annua. continua per deum
Cum haec statuto tempore gerit. ad
derum memoria nostra reficiat. Frequenter
ergo audit temporalis ad eterna mens gaudi
inealescat & ferueat. ut ex uerna
perfruat in patria. quod de umbra gaudiu
tatem in uia. Quia ergo uiam fratres moresque con
tineat. ut qui multis resurget ex morte. qui
tristis munditio ueniat per uideret. Cri
die tremendi examini. si uiam angeli
chaudis. cum thronis. & dominationibus

Göttingen UB.
Fragm. Kartus i
Fasz. VII 543

beatū iob de antiq̃ hoste generis humani
dñs dic̃ Absorbebit flumiū & n̄ mirabi
tur: & habet fiducia qđ influat iorda
nis mos ei. Quis enim p̃ flumiū designat?
n̄ humani generis fluxus: qđ uidelicet
gen̄ ab origi ad finē defluit: & quasi aque
more usq; ad competentē terminū ex ar
tis liquore peiorit. Quid p̃ uolantē
n̄ baptizatos forma signat? Quia enī ior
dane flumine ipse auctori redemptioni
nr̄e baptizari dignat⁹ est. recte iordanis
nomine eorū multitudo exprimit̃: q̃ uera
sacramentū baptismatis tenent. Antiqu⁹
g̃ hostis generis humani flumiū absorbu
it: qđ ab origine mundi usq; ad redempto
ris aduentū uix paucis electis euadentib⁹
inueniret̃ sue malecie gen̄ humanū trax
it. De quo recte dicit̃ Absorbebit flumiū
& n̄ mirabit̃: qđ p̃ magno n̄ habet: cū ui
fideles rapti. S; graue ē ualde qđ subdit̃.
Et habet fiduciam qđ influat iordanis
mos ei: qđ p̃ q̃ infideles quosq; a mundi ori
gine rapuit: ad se posse suscipere: eam si

principib; ac potestatib; apparebit.
ac tr̄s ardentib⁹ cunctis uidelicet de
tis insui obsequi tr̄ ore committat. Hui⁹
tanti pauoris iudicē ante oculos pon
hunc uenturū timere: ut be cū uene
n̄ timidi. s; ferari uideant. Timend⁹
timeat. Terror ei⁹ nos ad uisū boni op
nis exerceat: mei illi uitā nr̄am ap
tate compescat. Illi hi fr̄e credite: qđ
tō tunc erim⁹ securi de ei⁹ p̃ sentia. qđ
tō nō eē satāgini suspecti de culpa. C
si aliquis ur̄m cū suo adiut̄ario eam
dictur⁹ iunco iudicio die crastino
exhibendus: totā fortasse noctē in
nem dueret: qđ ē diei posset: qđ ob
uonib; responderet secū sollicita & e
anti mente uersaret: ne me inuen
aspū uehement̄ metueret: ne apu
noxi apparetet formidaret. Et d
aut qđ ego: n̄m uisū non longe
rus post honore ueris: atq; ca
pulis. Si g̃ tanta cura p̃m
uni pulueris: qua intentiōne

Grüßungen UB.

Fragu. Kantu I

Fanz. VII 543